

İLÂHÎ DİNLERİN RUHBİRLİĞİ (5)

(...dünden devam)

Bu görüşe karşı olanlar ise bu karara uymadılar. Tartışmalar hayli zaman sürdü. İkona kırılcılığı 842’de İmparator Theophilos’un ölümüyle sona erdi. İstanbul’da toplanan ruhban meclisinde ikonalara tapınmak Hıristiyanlığın inanç esaslarından sayıldı: 11 Mart 843. O günden beri İkon denilen hayali resimlere ve heykellere tapınmaya karşı çıkanlar kâfir ilan edildi. Bu tarihten sonra Hıristiyan kiliseleri doğu (Ortodoks) ve batı (Katolik) kiliseleri olmak üzere ikiye ayrıldı.

İmdi eğer amaç tapınma ise, resim ve heykel yasağı İslâm’da da sürmüştür. Ama tapınma amacıyla değil, sırf sanat ve bugün olduğu üzere zorunluluk durumunda se bir yasak söz konusu değildir. **Zira zorunluluklar, sakıncaları yasallaştırır.**

Böyle bir yasak olsaydı, Kur’ân’da buna en azından bir işaret bulunurdu. Peygamber’e yakıştırılan bu konudaki bazı hadîs rivayetlerinde çelişki gayet açıktır. Meselâ Buhârî’nin, erkekler ve kadınlar için kullanılması mekruh olan şeylerin ticaretinin hükmüne dair olan babında kaydettiği hadîs şöyledir:

Abdullah İbn Ömer demiş ki: *“Bir kere Allah’ın Resulü (sav) Ömer (ra)’e bir ipek veya siyerâ (denilen sarı çubuklu) bir elbise gönderdi. Sonra Resûlullah bu elbiseyi Ömer’in üzerinde görünce dedi ki:*

– Ben bu elbiseyi sana giyesin diye göndermedim. Bu ipekli elbiseyi, âhiretten nasibi olmayan erkekler giyer. Bunu sana satıp da yararlanasın diye gönderdim, dedi.”

Bu rivâyetteki çelişki ortadadır. Hem Peygamber, Ömer’e hediye olarak ipek elbise gönderecek, hem de ona “bunu giymesi için değil, satıp yararlanması için gönderdiğini, çünkü ipekli elbiseyi âhiretten nasibi olmayanların giyeceğini” söyleyecek. Peki, ipekli elbiseyi âhiretten nasibi olmayan erkekler giyecekse Ömer bu elbiseyi kime satacak? Böyle haram bir şeyi satıp ondan para kazanmak da haram değil midir? Hâşâ Peygamber böyle çelişkili söz ve eylemden münezzehtir.

Kaldı ki Hz. Peygamber'in de önceleri yasaklamışken, tapınma endişesi tamamen ortadan kalktıktan sonra resmi serbest bıraktığına dair rivayetler de vardır. Bugün uygulaması imkânsız olan şeyleri dinin temeli gibi göstermek, dine iyilik değil, kötülüktür. Şimdi her taraf televizyon, fotoğraf makinesi, dolu. Cep telefonları da birer fotoğraf makinesi oldu. Hâlâ fotoğrafı günah saymanın ne yararı var? Haram diyenlerin kendilerinin de fotoğrafları vardır. Hatta bunlar televizyonlara çıkmaya bayılırlar. Bu görüntüler yasak değil de 1500 yıl önce yapılmış olan resimler mi yasak kapsamına alınıyor?

(devamı yarın..)